

กระบก

17 พืชกินได้ในป่าสะแกราช

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Irvingia malayana* Oliv. ex A.W.Benn.

ชื่อพื้นเมือง กระบก (นครราชสีมา); หมักลิ้น (นครราชสีมา, สุโขทัย); กระบก, กระบก, จะบก, ตระบก (ภาคกลาง); จำเาะ (เขมร); ชะอั้ง (ชอง - ตราด); บก, หมากบก (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); มะมื่น, มื่น (ภาคเหนือ); มะลิ้น, หลักกาย (ส่วย - สุรินทร์)

ชื่อวงศ์ IRVINGIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น กระบกเป็นไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 10 - 30 เมตร ลำต้นเปลาตรง เมื่อมีอายุมากโคนต้นมักเป็นพูพอน เปลือกสีเทาอ่อนปนน้ำตาล ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ ใบรูปมนรีแกมรูปขอบขนาน ปลายใบแหลมทู่ โคนใบมน สอบเรียวไปทางปลายใบ ขอบใบเรียบ เนื้อใบหนา ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน มีหูใบม่วงหุ้มยอด เรียวแหลม โคนเล็กน้อยเป็นรูปดาบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อแบบแยกแขนง มีขนาดเล็ก สีขาวปนเขียวอ่อน มีขนนุ่ม ประปรายออกรวมกันเป็นช่อโตตามปลายกิ่ง ออกดอกเดือนเมษายน - พฤษภาคม ผล ผลกลมรี ๆ หรือป้อม ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีเหลือง มีเนื้อหุ้มเมล็ด 1 เมล็ด แข็ง เนื้อในเมล็ดสีขาว มีน้ำมัน ออกผลเดือนมิถุนายน - สิงหาคม

แหล่งที่พบ พบขึ้นในป่าเต็งรัง และป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ด และเนื้อในเมล็ด รับประทานได้ รส เนื้อหุ้ม รสหวาน เนื้อในเมล็ด รสมัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด